

Husen i Kuvarp

På en gård där barnen och måltiden i den lilla gruppen står i centrum behövs vidd och rymd, en badvänlig sjö, ett kapell och många hus med många kök och lite till. Följ med på en rundvandring.

Byggnaderna i Kuvarp är placerade så att det finns luft mellan dem. De hör samman, utan att sitta ihop. Förflyttningarna mellan husen ger tid till eftertanke och samtal, och möjliggör för flera smågrupper att vara på gården samtidigt.

Byggnaderna i Kuvarp vittnar i hög grad om att enkelhet är ett grundtema. Detta gäller för såväl det byggda som för andan på gården. Det enkla, det icke-fulländade, det pågående samtalet, den prövande attityden till livet är inbyggt i väggarna.

Kapellet restes år 1997 med många unga och gamla frivilliga medarbetares hjälp. Det är byggt och inrett av sådant som blivit över:

- Takstolarna blev över då en av Ölsremmas industrier utvidgade sina lokaler.
 - Golvet är lagt av klinker som blivit över - leveransen till kakelfirman visade sig var felbränd och skulle därför skickas tillbaka till tillverkaren.
 - Virket till stomme och panel är sågat av timret som blåste ner vid stormen något år tidigare.
 - De fyra mosaikfönstren blev över då den nya Betlehemskyrkan i Göteborg byggdes på 1960-talet. Fönstren hamnade i källaren tills någon föreslog att de kunde komma till användning i kapellet i Kuvarp. Fönstren är gjorda av konstnärsparet Bergholtz-Fischer.
 - De välvda dubbeldörrarna mellan hallen och kapellet blev över då Ölsremma kyrka utvidgades år 1837, de hade då troligen använts mellan vapenhuset och kyrkan, kanske ända sedan tiden runt århundradsskiftet 1600/1700 då två större om- och tillbyggnader av kyrkan genomfördes. Bonden Paul Josefsson i Kuvarp fick (eller köpte) dem och de kom att användas som dörr mellan ladugården och ”gödselstan”. Genom dem har det körts många skottkärrslass med kodynga, som blivit till värdefull gödning på gårdens marker.
 - Fönster och dörrar är begagnade – de blev över då hus byggts om eller rivits.
 - Järnringen runt ljusbäraren satt ursprungligen kring gårdens saltkar, som användes för att konservera kött och fläsk innan kyl och frys var påtänkta. Tidens tand gjorde slut på träkaret, medan järnringen blev över.
 - Nattvardsbordet och knäfallet blev över när missionskyrkan i Linköping byggdes om.
 - Tramporgeln kommer ursprungligen från sockenkyrkan i Ölsremma, där ifrån bars den till Missionskyrkan och när den blev över där fick den sin plats i Kuvarps kapell.
 - Det späda gottlands träkorset är en gåva från vänner i Visby.
 - Kaminen värmdes ursprungligen Ljurhalla Norra missionshus.
 - Nattvardsservicen har drejats av Peter Rindeskog.
 - Enkupiga tegelpannorna blev över och formades av Olof till väggbelysning och takkrona.
 - En av de två kyrkklockorna är skänkta från en bondgård i Dalum.
- Annat har kommit till vid läger och samlingar i Kuvarp, exempelvis ”Kyrkfolket” i den grå kistan.

Sjön är egentligen en damm som anlagts på bergets topp, omkring 310 meter över havet. Omöjligt, sa de som förstår sig på. Men ändå möjligt! I sjön badar barn och ungdomar och svettiga joggare, ur den dricker älgar och rådjur och i den lever grodor och abborrar. Och vattenspegeln ("morfars hav" som ett barnbarn sa) upphör inte att fascinera besökarna i kapellet strax intill. Råven raskar och barnen åker skridskor på isen om vintern.

Den stora stenen mellan sjön och kapellet låg från början utanför gårdens smedja. I urholkningen härdades järnföremålen genom att sänkas ned i vattnet. Nu kan den användas som dopfont.

Sovstugan med sina sex rum och totalt 24 sängplatser byggdes 1982. Den är byggd med tjocka stenväggar för att barna och vuxna ska kunna skratta, gråta och sjunga utan att störa grannarna, dessutom ger detta god brandsäkerhet. Med inspiration från övernattningsstugor i fjällvärlden byggde Olof och hans medhjälpare sovloft för funktion och för glädjen att ha ett eget krypin. Varje rum är utrustat med WC och dusch.

Tre av rummen är utrustade med enkla pentryn för små grupper av bekanta att dela några dagar av måltidsgemenskap – "samvaro med gemensamma måltider rymmer något mer än vad samvaro utan måltid gör", säger Olof.

Kåtan är ett trivsamt önskemål från barnen i föreningen Barn och Barns vänner. Den byggdes i början av 2000-talet. Stommen är överblivna elstolpar.

Gruppgården är den första av Gruppsamlingsgården Kvarps byggnader, rest 1975. Mycket av 70-tals touchen finns kvar i färgsättning mm. Från början var även detta hus rustat för mindre matlag. Gruppgården har 13 sängplatser och är oftast samlingspunkten för de lite större grupperna som gästar gården. De tre sovrummen har egen toalett och sovloft. Samlingsalen rymmer ett 30-tal sittande, om man "knör".

Där Gruppgården ligger idag låg förr i tiden, Vandringskajulen där skörden tröskades och maldes med hjälp av hästar som vandrade runt, runt, runt för att driva kvarnstenen.

Olofs hus används idag främst av familjen Josefsson. Då gården är fullbelagd öppnas dörarna för övernattnings för i första hand ledare och gårdsvårdar. Huset byggdes 1993.

Sommarhemmet används för samlingar då gården besöks av större grupper. Sommarhemmets historia går tillbaka till 1945, då Ölsremma missionsförsamling byggde det på mark skänkt av Paul och Emmy Josefsson. Sommarhemmet överläts till stiftelsen Kvarp år 1972.

Gula huset, mangårdsbyggnaden, är gårdens äldsta hus, byggt år 1878. Kuvarp har varit bebott sedan åtminstone 1500-talet och har gått under beteckningarna kyrktomt, frälsegård och officersboställe. År 1554 skrevs gårdsnamnet Kuarpp.

Viss inredning tillhör husets ursprungliga möblemang, men mycket har skänkts under senare år.

I uthyrningsdelen av huset finns tre sovrum med 9 bäddar, ett gemenskinsrum med öppen spis och ett fullt utrustat kök. Övervåningen av huset disponeras av privat hyresgäst.

Ladugården byggdes år 1894. De mesta utrymmena utgörs av det omkring 400m² stora "centralförrådet" och används till lager av en mängd saker och ting, stort och smått som under åren skänkts till Kuvarp. Där finns allt från en uppsättning cyklar och möbler till dörrar, fönster och allahanda udda föremål, gammalt blandat med halvnytt.

- Den gamla potatiskällaren i den västra delen är idag en krypta.

Smedjan mellan Gula huset och ladugården är en kombination av traditionell smedja med hemasvetsad ässja och tankesmedja. Redskapen, som tränger, hammare och smedjestäd, kommer från den gamla gårdssmedjan.

Brygghuset, granne med Gula huset, rymmer många möjligheter för den renoveringssugne. Idéerna florerar kring hur det bäst kan komma till användning. Redan idag ett gårdsmuseum,

Ulf Fredeväg